

При сичката си мъдростъ, Соломонъ не ся уварди добръ. Той наднѣ въ роскошность, станѣ пристрастенъ къмъ езыческытѣ жены, и тѣ го въвлякохѣ въ идолопоклонство. Тѣй испаднѣ отъ Божіето благоволеніе, и растрои царството си.

Слѣдъ смъртьта му, царството му ся раздѣли. Двѣ племена, Іудовото и Венеаминовото останхѣ вѣрны на сына му Ровоама, а другитѣ десеть ся оттеглихѣ и надъ тѣхъ, безъ никаква правда, ся воцари Іеровоамъ. Тѣй станхѣ двѣ царства: Іудейското и Израилското.

Іеровоамъ ся боеше да ся не присъединѣтъ пакъ поданнытѣ му съ Іудейското царство, ако ходѣтъ въ Іерусалимъ на поклоненіе истинному Богу; и заради туй ся грижаше да ги обърне въ идолопоклонство. Туй зло ся распространи, а заедно съ него и езыческото поврѣждане на правитѣ; и отъ туй ся разсыпа Израилското царство. Понеже това истото развращеніе проникна и въ Іудейското царство; за туй и то ся разсыпа, но само по късно отъ Израилското.

ПРОРОЦЫТѢ.

Изъ старо време Богъ избираше нѣкои благочестивы чловѣцы, та ги испълняваше съ своя духъ, за да открыватъ на другитѣ чловѣцы неговата воля. Тѣзи чловѣцы наричатъ пророцы;